

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Csp/156/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119381128
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119381128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Advokátska kancelária KOVAL & spol., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45 018 201 proti žalovanej T. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, Y. - G.. Y., o zaplatenie 1 831,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1 812,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 693,34 Eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia na účet žalobcu uvedený v petite žaloby, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu zamietá v časti poplatkov vo výške 19 Eur a zmluvného úroku vo výške 19 % ročne z istiny 1 693,34 Eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia.

Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalovanej v plnej výške, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní odo dňa doručenia uznesenia o výške trov.

odôvodnenie:

1. Žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť istinu vo výške 1 831,68 Eur, zmluvný úrok 19 % zo sumy 1 693,34 Eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 693,34 Eur od 08. 12. 2017 do zaplatenia spolu s trovami konania titulom uzatvorenej Zmluvy s právnym predchodcom žalobcu zo dňa 04. 05. 2015 č. zmluvy 3500066476.

2. Žalovanej bola doručená žaloba s prílohami, poučením a s výzvou na vyjadrenie. Zároveň bola riadne predvolaná na pojednávanie. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 04. 02. 2020 s tým, aby prebehlo v jej neprítomnosti. Žiadne iné skutočnosti neuviedla.

3. Zo žaloby žalobcu bolo zistené, že dňa 07. 12. 2017 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Tatra bankou, a. s., Bratislava ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s., Bratislava ako postupníkom, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy o úvere vyššie uvedenej spolu s príslušenstvom.

4. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili Úverovú zmluvu zo dňa 04. 05. 2015. Právny predchodca žalobcu si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy splnil riadne a včas a žalovanej poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 2 000 Eur. Žalovaná úver včas a riadne nesplácala a zostatok nesplatennej časti úveru ku dňu 07. 12. 2017 je uvedený vo výpise z bankovej knihy. Právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve podľa § 53 ods. 9 OZ listom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle OP ku dňu 30. 01. 2017. Žalovaná si napriek výzve svoj záväzok nesplnila. Žalobca

predložil ako dôkaz výzvu na zaplatenie a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s podacím hárkom.

5. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z úveru, mal za to, že ak sa úver stane predčasne splatným žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úverovom dojednaným v zmluve v úrokovej sadzbe 19 % ročne. Žalobca si uplatnil i zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ vo výške 5 % ročne a nárok na náhradu trov tohto konania.

6. Žalobca v žalobe uviedol, že pohľadávka pozostáva z dlžnej istiny 1 693,34 Eur, z dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do 07. 12. 2017 vo výške 119,34 Eur, dlžných poplatkov 19 Eur, zmluvného zákonného úroku z omeškania z dlžnej istiny.

7. Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, nepredložila súdu žiadne dôkazy ani nenavrhol žiadne dôkazy na vykonanie.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. V konaní nebolo sporné, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu Tatra banka, a. s., Odštepny závod Reiffeisen banka ako veriteľom uzatvorila Zmluvu o úvere zo dňa 04. 05. 2015. Bola jej poskytnutá pôžička vo výške 2 000 Eur na účet, úver čerpala včas a riadne. Výška mesačnej splátky bola určená vo výške 47,06 Eur, celkové náklady 3 388,32 Eur, ročná úroková sadzba 19 %, RPMN 21,06 %, priemerná RPMN 16,16 %, výška odplaty 19 %, počet splátok 72, deň splácania 20. deň, dátum prvej splátky 20. máj 2015. Súd mal za to, že medzi žalovanou a veriteľom bola uzatvorená riadna Zmluva o úvere, ktorá obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V konaní nebolo sporné, že žalovaná úver čerpala. Žalovaná nevykonávala splátky v zmysle uzatvorenej Zmluvy riadne a včas z toho dôvodu veriteľ oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti spolu

s výzvou na zaplatenie zo dňa 20. 01. 2017 a žalobca v zmysle § 53 ods. 9 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru po splnení všetkých zákonom stanovených podmienok. Žalovaná ani na výzvu žalobcu nevykonala úhradu a nebol predložený do konania listinný dôkaz o zaplatení dlžnej istiny.

17. Súd žalobe vyhovel v časti a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť istinu vo výške 1 693,34 Eur, dlžné úroky 119,34 Eur spolu vo výške 1 812,68 Eur.

18. Súd žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru ako sankciu zo zákona za nesplnenie povinnosti plniť včas a riadne.

19. Súd žalobu zamietol v časti zmluvného úroku vo výške 19 % ročne z istiny od 08. 12. 2017 do zaplatenia z dôvodu, že má za to, že žalobcovi patrí úrok len do dňa zosplatnenia. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu do splatnosti podľa jeho predstáv poskytnúť úver a za úver mať dohodnuté úroky. Od začiatku sa sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov napríklad nesplácanie úveru má dodávateľ právo posunúť splatnosť úveru. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený do splatnosti zákon priznáva za zadržanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné alebo zmluvné. Zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, ale odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu § 517 ods. 2 OZ. Žalobca sa dovoľáva nárokov na odplátné úroky, ktoré by mu patrili v prípade ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky a to trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ a spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa a predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva a za podmienok § 53 ods. 9 OZ. K predčasnemu zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa a bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku jednostranným adresovaným právnym úkonom. Okrem skutočnosti, že pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny obsahu záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku. Predčasné zosplatnenie úveru je jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi právo na úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, keď veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto zásadnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba tieto užívať nie je dôvod, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Ak by sa žalobca odplátnych plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednaná dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru neprešli by tieto nároky testom ustanovenia § 517 ods. 2 OZ.

20. Tvrdenie, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich vrátenia teda aj po zosplatnení úveru vychádzajú z druhej vety § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, je potrebné posudzovať v celom kontexte tejto právnej normy, ktorá podľa jeho prvej vety zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta). Uvedené ustanovenia spolu s § 497 Obchodného zákonníka explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. V súlade s týmto výkladom je aj ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka umožňujúce od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, teda celý dlh jednorazovo. Z uvedeného vyplýva, že doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Na tieto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 10Co/104/2012, rozsudok č. k. 5Co/196/2016 zo dňa 28. 06. 2016, rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 05. 10. 2016 č. k. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 25Co/615/2015 zo dňa 30. 11. 2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/322/2015 zo dňa 12. 05. 2015, rozsudok č. k. 11Co/307/2018 zo dňa 17. 04. 2019, rozsudok č. k. 14Co/75/2018 zo dňa 26. 03. 2019).

21. Súd nepriznal žalobcovi dlžný poplatok vo výške 19 Eur z dôvodu, že zo žaloby nevyplýva, čo predstavuje predmetný poplatok. Žalobca v žalobe túto skutočnosť žiadnym spôsobom neodôvodnil, uviedol iba, že ide o poplatky v zmysle výpisu z bankovej knihy a nepredložil k tomu žiadne dôkazy, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v plnej výške. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.